

РЕШЕНИЕ

№ 3983

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11191** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Е. А. М. Р., подадена чрез адв. Б., срещу Заповед № 4605/22-4332-006188/26.11.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречие с материалния закон, както и че същата е издадена при нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят оспорва фактическите констатации, отразени в издадената ЗППАМ, както и в съставения акт за установяване на административно нарушение. Поддържа се, че жалбоподателят не разбира или говори български език и не разбира защо е подложен на алкохолен тест, като бил принуден да подпише АУАН, ЗППАМ и талон за медицинско изследване, чието значение и последици категорично не е разбирал.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Б. поддържа жалбата и моли последната да бъде отменена. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът – мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, издал оспорената заповед, не се явява, не е представляван и не е заявил становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.11.2022 г. в 02:50 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил Нисан Л. с регистрационни номера СВ9544НВ (МПС1), собственост на „Алд Ауто Мотив“ Еоод с ЕИК[ЕИК], като срещу национален стадион „В. Л.“ , при частично навлизане в съседна пътна лента, не пропуска и реализира ПТП с попътно-движещият се от дясната му страна в дясната пътна лента л. а. К. К7 с регистрационен номер СТ0465РТ (МПС2), като го удря в задната лява част. водачът на МПС 1 не спира и не установява последиците от ПТП, като същият е спрял на [улица]срещу номер 44.

При извършената проверка на [улица] се установява, че водачът управлява МПС след употреба на алкохол. Проверката е извършена с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 със сериен номер ARPM - 0395, проба номер 653 от дата 26.11.2022г. и 03:26 часа, тариран на 16.08.2022г, който отчита положителен резултат от 2.14 промила алкохол в издишалия от водача въздух. Показанието от техническото средство е видно от водача и е издаден талон за медицинско изследване номер 113987 и 7 (седем) броя стикери от дата 26. 11.2022 г за УМБАЛ „Св. Анна“. С протокол за химическо изследване № 718/28.11.2022 г от УМБАЛ „Св. Анна“ е установена концентрация на алкохол в кръвта в размер на 2,39 промила.

На същата дата е издадена Заповед № 4605/22-4332-006188/26.11.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ на Е. А. М. Р. – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 171, т. 1 б. „б“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Според чл. 172, ал. 1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед цитираните разпоредби и приложените по делото Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи /л.26/ и заповед

513з-1618/26.02.2018 г. /л. 27/, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, като са налице всички изискуеми от закона реквизити на заповедта. Същата е издадена въз основа на конкретни прояви на жалбоподателя, посочени в обстоятелствената ѝ част, с оглед на което същата се явява мотивирана в достатъчна степен, която да позволи на съда да извърши преценка за нейната законосъобразност, а и да даде възможност на адресата ѝ да разбере фактическите и правни основания за издаването ѝ.

С оглед на изложеното, съдът не констатира наличието на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ. Обстоятелството, че при съставянето на акта и при издаването на процесната заповед не е бил назначен преводач не е съществено процесуално нарушение. Макар и чужд гражданин, за когото се твърди, че не владее български език, жалбоподателят е разбрал за какво се извършва проверката и се е съгласил да му бъде извършен тест с техническо средство (Решение № 15289 от 10.12.2018 Г. по адм. д. № 8053/2018 г., VI отд. на ВАС). Според настоящия съдебен състав, жалбоподателят е имал ясното съзнание и е формирал адекватни представи по отношение на това каква е целта на извършваната проверка. Същият не е възразил срещу съставения АУАН, нито е посочил, че не е разбирал за какво бива проверяван.

В случая административното нарушение, което е основание за прилагане на принудителната административна мярка, се установява по реда на Закона за административните нарушения и наказания и на Закона за движението по пътищата, а не по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В Закона за административните нарушения и наказания няма изрична правна норма, която да регламентира езика на административнонаказателното производство. С оглед на това и в съответствие с установената в Закона за административните нарушения и наказания субсидиарна приложимост на Наказателно-процесуалния кодекс - чл. 11 и 84, би следвало, макар и да липсва изрична препращаща разпоредба, приложение да намерят разпоредбите на чл. 21, ал. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно които производството се води на български език, но ако лицето не владее български език, може да ползва родния си или друг език./решение 7751 ОТ 23.05.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 1794/2018 Г., VII ОТД. НА ВАС/ По делото липсват доказателства жалбоподателят да е заявил подобно желание.

От друга страна следва да се има предвид и факта, че става въпрос за техническо средство за установяване на съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух (т. нар. breath test)-способ за установяване на съдържанието на алкохол в кръвта, използван не само в България, но и в целия Европейския съюз и не би могло извършената проверка да бъде непонятна за жалбоподателя.

Заповедта е издадена и в съответствие с материалния закон.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. Фактите и обстоятелствата, относими към посочената от административния орган хипотеза по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, са констатирани с акт за установяване на административно нарушение. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическото основание на заповедта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 от АПК. Конкретните прояви, явяващи се фактическо основание за издаването на заповедта, са управлението от жалбоподателя на МПС след употреба на алкохол. Наличието на алкохол в кръвта е констатирано по безспорен начин посредством

извършения тест с техническо средство и последващия протокол за химическо изследване № 718/28.11.2022 г от УМБАЛ „Св. Анна“. Жалбоподателят оспорва фактическите констатации, съответно наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ, като излага доводи, че не е управлявал автомобила в момента на проверката. Тези доводи са несъстоятелни. Според установеното с АУАН, жалбоподателят е управлявал лекия автомобил на посочения участък, което не изключва възможността същият временно да е бил спрян. Спирането на автомобила за престой е елемент от управлението, при което водачът продължава да упражнява контрол върху превозното средство - присъствието му на шофьорското място му позволява непосредствено да оперира с МПС, като стартира двигателя, приведе автомобила в движение, загаси двигателя и пр.

Неоснователно е и възражението, че в заповедта не е посочен срокът на действие на ПАМ. Същият е законоустановен – до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Ето защо, прекратителното основание за действието на ПАМ е законоустановено и неписването му в диспозитива на заповедта не е съществено процесуално нарушение.

В обобщение на изложеното и като краен извод, съдът намира, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, Трето отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. М. Р., подадена чрез адв. Б., срещу Заповед № 4605/22-4332-006188/26.11.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: